

kui temma sannad mitte keik wisi pärrast ei peaks ollema, sest et temma elloaega rama: tütte kallal on istunud ja ei ellades würs: de ette ep olle sanud. Teiseks andis temma omma kirjadest nenda otsust: Minno kirjad on kolme suggu. Teistes minna ollen usko selletanud, neid ei woi minna mitte walleks aiada. Teistes ollen Roma kirriko seggased opperussed soitlenud, egga nendege pärrast ei woi minna niüd teist: räkida. Teistes olen minna monne mu mehhega waidelnud, kes julges Roma kirriko wäggiwaldset wal: litsust kita, egga seddage ei woi minna mitte walleks aiada. Agga kui peaks middage ollema, mis minna wastaoksa olleksiin õppe: tanud, sedda pakkun mulle prohwetide ning apostlide kirjadest näidata ning dige tele mind juhhatada. Räkis mees need sannad esmale saksa: kele, ja pärrast laddina: kele. Agga paaw: sti poolt olli ka üks suur piiskop würs: tide hulka läkkitud, kes usko kulamist ja kühut: moitmist hästi piddi lorda saatma. Ses

samma räkis äkkitselt wahhele ja ütles: Ot: sekohhest wastust on tarwis; emba luuba, kes tahhad ommad kirjad walleks aiada, woi mitte? ütles jah woi ei! — Noh! siis tõstis Lutherus omma heält, ja kestis: Et keiser: lik majesteet ja sured würs: tid tahtwad ot: sekohhest selget wastust, siis annan minna sesuggust, kellest ei ambo egga sarwid pea leitama, (se on: kessel middagi laitmist ei pea ollema) sedda wisi:

„Oigo et miad pühha kirja tunnistusse ehk mu selge sanna läbbi ärrawoidetakse ja süüd minnust leitakse, muido ei woi egga tahha minna middage walleks aiada, sest ei sünni egga kõlba süddame: tunnistusse waste teha. Sün ma seisan. Ei ma woi muido. Jummal aitko mind. Amen!“

Keik kuuljad pannid imiels sedda otse: kohhest, kindla: usklikko, ja kartmatta meelt, misga Lutherus needsanimad sannad ütles: räkis, ja need würs: tid, kes temma pole hoid: sid, rõmustasid temma pärrast wägga, is: seärranis temma mawallitseja, kes ka würs: